

STORTINGET

Innst. 237 S

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra næringskomiteen

Dokument 8:88 S (2022–2023)

Innstilling fra næringskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lene Westgaard-Halle, Nikolai Astrup og Helge Orten om strømstøtte til bedrifter i påvente av et mer fungerende fastprismarked

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen videreføre energitilskuddsordningen for næringslivet ut første kvartal 2023, gjennom en justert versjon av dagens ordning:
  - Terskelen for strømintensitet reduseres til 2,5 prosent, basert på strømforbruket i annet halvår 2022.
  - Utbetaling økes ut over 25 prosent over 70 øre/kWh for trinn 1 av modellen, opp mot maksimalt 30 prosent.
  - Det skal være lov å ta ut utbytte for å betjene formuesskatt selv om man får strømstøtte.
  - Det settes en ramme på 2 mrd. kroner for ordningen.
  - Taket per bedrift videreføres (3,5 mill. kroner).»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Karianne B. Bråthen, Per Vidar Kjølmoen, Tobias Hangaard Linge og Solveig Vitanza, fra Høyre, Guro Angell Gimse, Olve Grotle og Lene Westgaard-Halle, fra Senterpartiet, Hans Gunnar Holand, Jenny Klinge og Per Olav Tyldum, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad og Bengt Rune Strifeldt, fra Sosialistisk Venstreparti, fung. leder Torgeir Knag Fylkesnes, fra Rødt, Geir Jørgensen, fra Venstre, Alfred Jens Bjørlo, og fra Miljøpartiet De Grønne, Rasmus Hansson, viser til Dokument 8:88 S (2022–2023) om strømstøtte til bedrifter i påvente av et mer fungerende fastprismarked. Komiteen viser videre til næringsministerens brev av 7. februar 2023 med statsrådets vurdering av representantforslaget. Brevet er vedlagt innstillingen.

Komiteen viser til at forslagsstillerne foreslår å videreføre energitilskuddsordningen for næringslivet ut første kvartal 2023, gjennom en justert versjon av ordningen som gjaldt for 4. kvartal 2022. Forslagsstillerne argumenterer med at det er svakheter ved de nye fastprisavtalene som er muligjort av det nye kontraktsunntaket i grunnrenteskatten for vannkraft for standard fastprisavtaler, som regjeringen fremmet forslag om i forbindelse med statsbudsjettet for 2023.

Komiteen viser videre til ovennevnte brev fra statsråden, der det vises til at regjeringen har igangsatt en rekke tiltak for å avbøte konsekvensene av de høye strømprisene for husholdninger, næringsliv, frivilligheten og samfunnet for øvrig. Komiteen viser til at stats-

råden i brevet peker på at det viktigste tiltaket for næringslivet har vært å få på plass endringer i grunnrenteskatten for vannkraft, noe som gjør at kraftbransjen enklere kan tilby fastprisavtaler til bedrifter som ønsker økt forutsigbarhet for bedriftens strømkostnader.

Komiteen er kjent med at det har tatt noe tid før kraftprodusenter og strømselskaper er kommet i gang med å tilby fastprisavtaler til vilkår som næringslivet etterspør, men man ser nå at markedet for fastprisavtaler er i en positiv utvikling.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til tidligere avtaler mellom de tre partiene om en energitilskuddsordning for næringslivet. Gjennom ordningen fikk bedrifter i en utsatt situasjon ekstraordinært tilskudd fra fellesskapet for å dekke deler av bedriftens kostnad til strøm og tilskudd til energieffektiviserende tiltak.

Flertallet viser til at energitilskuddsordningen var en midlertidig ordning, som skulle hjelpe strøminensive bedrifter i en overgangsfase i påvente av et regelverk som åpnet for fastprisavtaler til små og mellomstore bedrifter. Tilskuddsordningen kom til i tett samarbeid med partene i arbeidslivet.

Flertallet viser til at forslagsstillerne vil bruke en mindre total ramme på videreføring av ordningen, samtidig vil man åpne for at flere bedrifter skal falle inn under ordningen. Flertallet viser til statsrådets brev til komiteen, og til at alt annet likt, vil dette medføre at alle eller noen av bedriftene under ordningen får mindre tilskudd.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at flere bedrifter i lengre tid har etterlyst muligheten for å kunne inngå fastpris, og til at regjeringen har endret på regelverket for å muliggjøre dette. Beslutningen om å inngå en fastprisavtale er en bedriftsøkonomisk sikringsbeslutning som bedriftens ledelse selv må ta stilling til. Fastprisavtaler i seg selv er ikke mer gunstig enn spotpris, men gir bedriften stabilitet og forutsigbarhet i en tid med høye og fluktuerende strømpriser.

Disse medlemmer mener at det vil kunne være skadelig for det nå eksisterende fastprismarkedet om fellesskapet skulle gi tilskudd til bedrifter som ligger i spotmarkedet. Slik statsråden skriver i sitt brev til komiteen, er det nå mulig å tegne 3-årskontrakter med kontraktspris ned mot 85 øre per kilowatttime i prisområdene i Sør-Norge. Disse medlemmer mener derfor at man ikke kan støtte representantforslaget.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at siden høsten 2021 har de europeiske energimarkedene vært i kraftig ubalanse, blant annet forårsaket av Russlands invasjon av Ukraina, værutfor-

dringer og bortfall av kjernekraft i flere land. Disse elementene påvirker også det nordiske kraftmarkedet og har tidvis medført svært høye kraftpriser for både husholdninger og bedrifter.

Disse medlemmer mener fastprisavtalene som et supplement til velfungerende finansiell krafthandel er svaret for bedriftene over tid. Imidlertid er ikke markedet kommet ordentlig i gang, og det er betydelige svakheter ved dagens struktur på avtalene. Disse medlemmer mener at man også bør være bevisst på at dagens modell flytter volumer fra et relativt godt regulert og transparent marked, til mer uoversiktlig og bilaterale avtaler. Det kan skape mindre konkurranse og høyere priser på sikt.

Disse medlemmer mener regjeringens modell for strømsøtte ikke er god nok. Dette gjør hverdagen utfordrende for store deler av norsk næringsliv.

Disse medlemmer mener at en strømsøtteordning for vinteren 2023, som en overgangsordning i påvente av at markedet for fastprisavtaler skal komme ordentlig i gang, med større konkurranse, lavere priser og større fleksibilitet i avtalestrukturen, er viktig. Disse medlemmer mener det bør være mulig å justere med en strømsøtteordning som treffer flere bedrifter, og der de som innvilges støtte, får noe mer utbetalt enn under tidligere ordninger.

Disse medlemmer mener nivået for strøminstansitet bør reduseres sammenlignet med tidligere, og at utbetalingsgrad for ren støtte bør ligge høyere enn i dag. I tillegg mener forslagsstillerne det bør være mulig å ta ut utbytte for bedrifter som har eiere i formuesskatteposisjon. Samtidig er det viktig å videreføre enøk-støtte og maksimalt tak per bedrift.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en sak om å videreføre energitilskuddsordningen for næringslivet ut første kvartal 2023, gjennom en justert versjon av dagens ordning:

- Terskelen for strøminstansitet reduseres til 2,5 prosent, basert på strømforbruket i annet halvår 2022.
- Utbetaling økes ut over 25 prosent over 70 øre/kWh for trinn 1 av modellen, opp mot maksimalt 30 prosent.
- Det skal være lov å ta ut utbytte for å betjene formuesskatt selv om man får strømsøtte.
- Det settes en ramme på 2 mrd. kroner for ordningen.
- Taket per bedrift videreføres (3,5 mill. kroner).»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er enige med forslagsstillerne fra Høyre om at regjeringens strømsøtte til næringslivet ikke er god

nok. Disse medlemmer viser til NHOs økonomiske overblikk som ble presentert 7. mars 2023, der medlemsbedriftene oppgir at de i større grad enn forut for pandemien er usikre på fremtiden. En årsak til dette er at bedriftene opplever lite forutsigbare rammebetingelser, blant annet knyttet til høye strømpriser og uklarhet om støtte- og fastprisordninger. Disse medlemmer mener at regjeringen fører en politikk som ikke gir landets bedrifter tilstrekkelig forutsigbarhet hverken gjennom strømstøtten eller gjennom skattepolitikken. Dette legger en demper på veksten til norsk næringsliv.

Disse medlemmer viser til partiets alternative statsbudsjett, der det ble foreslått en strømstøtteordning der prisen på strøm maksimalt er på 50 øre per kWh. Denne ordningen skal gjelde for alle, både husholdninger og næringsliv. Støtten skal gjelde for første halvår i 2023, og skal deretter vurderes på nytt i lys av strømsituasjonen.

Komiteens medlem fra Rødt viser til partiets alternative statsbudsjett for 2023, og at Rødt jobber for en makspris på strøm på 35 øre per kilowatttime. En makspris på strøm, med tilhørende leveringsplikt og eksportkontroll, vil sikre at norske husholdninger og norsk næringsliv får strøm til en rettferdig pris.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne har merket seg at prisene på fastprisavtaler til bedrifter nå varierer mellom i overkant av 67 øre per kWh og opptil 87 øre per kWh avhengig av varighet og profil på avtalene, og at prisene har falt betydelig siden de første fastprisavtalene ble lansert. De fallende prisene kan, etter dette medlems syn, tyde på at fastprismarkedet begynner å fungere. Dette medlem er bekymret for at endringene som foreslås i representantforslaget, kan ha en motsatt effekt av forslagsstillernes intensjon, ved at de kan bidra til å undergrave utviklingen av fastprismarkedet. Dette medlem kan derfor ikke støtte forslaget.

Oslo, i næringskomiteen, den 21. mars 2023

Torgeir Knag Fylkesnes

fung. leder

Per Vidar Kjølmoen

ordfører

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en sak om å videreføre energitilskuddsordningen for næringslivet ut første kvartal 2023, gjennom en justert versjon av dagens ordning:

- Terskelen for strømintensitet reduseres til 2,5 prosent, basert på strømforbruket i annet halvår 2022.
- Utbetaling økes ut over 25 prosent over 70 øre/kWh for trinn 1 av modellen, opp mot maksimalt 30 prosent.
- Det skal være lov å ta ut utbytte for å betjene formuesskatt selv om man får strømstøtte.
- Det settes en ramme på 2 mrd. kroner for ordningen.
- Taket per bedrift videreføres (3,5 mill. kroner).

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:88 S (2022–2023) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lene Westgaard-Halle, Nikolai Astrup og Helge Orten om strømstøtte til bedrifter i påvente av et mer fungerende fastprismarked – vedtas ikke.

VEDLEGG

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Næringsministeren

Stortingets næringskomité
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

23/871-2

7. februar 2023

Dokument 8:88 S (2022-2023) med representantforslag om strømstøtte til bedrifter i påvente av et mer fungerende fastprismarked

Jeg viser til brev av 31. januar 2023 der Stortingets næringskomite ber om Nærings- og fiskeridepartementets vurdering av Dokument 8:88 S (2022-2023) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lene Westgaard-Halle, Nikolai Astrup og Helge Orten om strømstøtte til bedrifter i påvente av et mer fungerende fastprismarked.

Forslagsstillerne foreslår å videreføre energitilskuddsordningen for næringslivet ut første kvartal 2023, gjennom en justert versjon av ordningen som gjaldt for 4. kvartal 2022. Dette begrunnes med betydelige svakheter ved de nye fastprisavtalene som er muliggjort av det nye kontraktsunntaket i grunnrenteskatten for vannkraft for standard fastprisavtaler, som regjeringen fremmet forslag om ifb. statsbudsjettet for 2023.

I det følgende vil jeg kommentere representantforslagets omtale av energitilskuddsordningen for næringslivet samt fastprisavtalene iht. det nye kontraktsunntaket i grunnrenteskatten for vannkraft for standard fastprisavtaler, før jeg gir en samlet vurdering av det konkrete forslaget til vedtak.

Om energitilskuddsordningen

Innledningsvis vil jeg vise til at forslaget om en energitilskuddsordning for næringslivet ble fremmet for Stortinget i Prop. 142 S (2021-2022). Slik det fremgår av proposisjonen, ble dette foreslått som en midlertidig ordning med formål om å hjelpe strømintensive foretak i en overgangsperiode med å omstille seg i lys av de høye strømprisene. Stortinget sluttet seg til regjeringens forslag ved behandling 27. oktober 2022, jf. Innst. 34 S (2021-2022).

Forslagsstillerne viser til at totalt 3 186 foretak søkte om støtte fra energitilskuddsordningen, og at jeg mente at energitilskuddsordningen ville hjelpe 20 000 bedrifter. Dette er noe upresist. Når regjeringen fremmet forslag om ordningen for Stortinget, beregnet vi på bakgrunn av tilgjengelige data at om lag 20 000 bedrifter ville kunne kvalifisere for tilskudd. Dette var et usikkert estimat basert på en rekke usikre forutsetninger. Selv om et foretak kvalifiserte for tilskudd, var det foretakets eget valg om det faktisk søkte.

Forslagsstillerne mener det er grunn til å tro at bedriftene som sliter mest med høye strømreregninger, ikke har likviditet til å investere i energiltak. Her vil jeg vise til at det ikke var satt som krav at energiltaket måtte være gjennomført eller gjennomføres umiddelbart for at man kunne søke om tilskudd til tiltaket. Iht. forskriften for ordningen (Forskrift om midlertidig ordning for energitilskudd til næringslivet som følge av ekstraordinære strømutgifter) § 3-2 syvende ledd skal tilskuddsmottaker sende inn sluttrapport til tilskuddsmyndigheten for gjennomførte energiltak senest innen 24 måneder etter tilsagnsdato.

Forslagsstillerne foreslår å videreføre energitilskuddsordningen for 1. kvartal 2023, og mener det burde være mulig å justere energitilskuddsordningen slik at den treffer flere bedrifter, og der de som innvilges støtte får noe mer utbetalt. Forslagsstillerne foreslår noen konkrete justeringer i støtte modellen som lå til grunn i ordningen, herunder reduksjon i terskel for strømintensitet samt økning i støttesats i støtetrinn 1 (tilskudd til foretak som gjennomfører energikartlegging, men ikke energiltak).

Jeg vil her vise til at energitilskuddsordningen var rammestyrte, og at tilsvarende synes å være lagt til grunn i forslaget til en videreført ordning. I en rammestyrte ordning hvor samlet tilskudd ikke kan overstige vedtatt bevilgning, og hvor det er nødvendig å avkorte støtte på en måte som sikrer likebehandling, vil en utvidelse av ordningen slik at den treffer flere bedrifter medføre at alle eller noen av bedriftene får mindre tilskudd, alt annet likt.

Videre vil jeg vise til at energitilskuddsordningen ble fremmet for Stortinget i slutten av september 2022, men skulle gjelde for den da fremtidige perioden 4. kvartal 2022. Ordningen var innrettet i lys av de da foreliggende fremtidsprisene på kraft, som indikerte forventet utvikling i spotpris, men ved disse rådet det betydelig usikkerhet. Spotprisene på kraft i Sør-Norge for 4. kvartal viste seg å ikke bli så høye som man forventet i slutten av september 2022, og dette virket inn på beregningen av støtte til delvis dekning av strømkostnader i ordningen. Lavere strømpriser enn forventet var for øvrig positivt for næringslivet, og ordningen ga uansett kun delvis dekning av strømkostnadene.

Om fastprisavtaler iht. nytt kontraktsunntak i grunnrenteskatten for vannkraft

Forslagsstillerne viser til fire forhold som trekkes frem som utfordringer ved fastprisavtalene under det nye kontraktsunntaket for standard fastprisavtaler i grunnrenteskatten for vannkraft: (1) at avtalene må gjelde for enten tre, fem eller syv år; (2) at avtalene må legge til grunn et fast volum; (3) at mange avtaler kun åpner for fastpris på inntil 70 pst. av forventet årlig kraftforbruk; og (4) at foreliggende priser på fastprisavtalene er «langt fra rimelige».

Innledningsvis vil jeg vise til at forslaget om et nytt kontraktsunntak i grunnrenteskatten for standard fastprisavtaler for strøm ble fremmet for Stortinget i Prop. 1 LS (2022-2023), hvor det vesentlige av den foreslåtte innretningen fremgikk. Dette gjelder blant annet de tre avtalelengdene tre, fem og syv år og at avtalene skulle legge til grunn et fast avtalt volum. Ytterligere rammer for kontraktsunntaket ble foreslått i Prop. 1 S Tillegg 2 (2022-2023). Stortinget sluttet seg til regjeringens forslag ved behandling 13. desember 2022, jf. Innst. 4L og forskriften som rammer inn kontraktsunntaket ble fastsatt 21. desember 2022. For øvrig vil jeg vise til at forslaget om det nye kontraktsunntaket i stor grad er basert på innspill fra bransjen, og ble sendt på offentlig høring 30. juni 2022, med høringsfrist 1. september 2022.

Når det gjelder punkt 1 over, ble det etter forutgående innspill fra kraftbransjen selv lagt til grunn i høringsforslaget at fastpriskontraktene under det nye kontraktsunntaket skulle ha en bestemt varighet, for eksempel tre, fem eller sju år. Dette fremgår av Prop. 1 LS (2022-2023) kap. 5.2.3. I tråd med formålet med forslaget om nytt kontraktsunntak – å legge til rette for langsiktige avtaler som gir forutsigbarhet over tid – ble det lagt opp til å videreføre høringsforslaget om varighet på tre, fem eller sju år.

Når det gjelder punkt 2, fremgår det av Prop. 1 LS (2022-2023) at høringsforslaget åpnet for at man skulle kunne tilby fastprisavtaler med fast volum, variabelt volum og en kombinasjon av fast og variabelt volum. Kraftbransjen ga innspill om at de ikke hadde systemer for å tilby avtaler etter modellen for variabelt volum, og heller ikke ville få etablert det på kort sikt. Det ble derfor foreslått at kontraktsunntaket kun skulle gjelde kontrakter med fast volum. Dette var løsningen som vi landet på etter en samlet vurdering, hvor hensynet til å få igangsatt ordningen raskt veide tungt.

Regelverket som rammer inn det nye kontraktsunntaket, forutsetter at mengden kraft og tid for levering er avtalt, men legger ikke begrensninger på hvilken uttaksprofil leverandør og sluttbruker kan avtale, dvs. hvordan avtalt volum skal fordeles over tid. Det er dermed ingenting i regelverket som hindrer strømleverandørene å tilby avtaler som f.eks. legger til grunn forbruk av strøm i arbeidstiden på hverdager, og ikke i helger, ferier og helligdager. Kraftprodusentene har uttalt at målsetningen på sikt er at de skal kunne tilby ulike profilerte fastpriskontrakter, men at dette tar noe tid å utvikle systemer for å håndtere. Mitt inntrykk basert på tett dialog med bransjen er at det arbeides intensivt med mer fleksible avtaler.

Videre når det gjelder punkt 3, vil jeg vise til at regelverket som rammer inn det nye kontraktsunntaket ikke legger begrensninger på hvor stort volum fastprisavtalene kan gjelde, heller ikke i form av begrensninger om at bedrifter kun kan tegne seg for en gitt andel av bedriftens forventede eller historiske kraftforbruk. Avtalt kraftvolum og fordelingen av volumet over kontraktsperioden er forretningsmessige forhold mellom strømleverandør og sluttbruker. Jeg registrerer at tilbyderne av standard fastprisavtaler så langt har valgt til dels ulike løsninger, hvor noen eksempelvis tilbyr avtaler på opptil 70 pst. av forventet årlig kraftforbruk, mens andre tilbyr avtaler på opptil 100 pst. Her vil jeg imidlertid også trekke frem at det at bedrifter kan velge å sikre et valgfritt volum (f.eks. 20 eller 40 pst. av forventet årlig forbruk) i seg selv er en kilde til fleksibilitet.

Basert på punkt 2, 3 og 4, konkluderer forslagsstillerne med at gjennomsnittsprisen per kWh som bedrifter som inngår standard fastpris kontrakter faktisk betaler, vil avvike betydelig fra kontraktsprisen, og at «sluttsummen» antakelig blir vesentlig høyere enn fastprisavtalen skulle tilsi. En slik konklusjon bygger på usikre og ikke nødvendigvis realistiske forutsetninger. I realiteten vil disse størrelsene være sterkt avhengig av to faktorer; (a) i hvilken grad bedriftene har forbruk som er lavere eller høyere enn det avtale volumet per tidsenhet, og (b) utviklingen i spotprisen på strøm. Den første faktoren vil kunne variere betydelig fra bedrift til bedrift, og vil også avhenge av hvilken uttaksprofil som avtalene legger til grunn. Den andre faktoren, utviklingen i spotprisen på strøm, er usikker og ikke mulig å forutsi. Formålet med fastprisavtaler på strøm er jo nettopp å oppnå forutsigbarhet om strømkostnader; å sikre seg i lys av usikkerhet om fremtidig utvikling. I dette ligger det nødvendigvis at man kan ende opp med å kjøpe strøm billigere eller dyrere enn man ellers kunne ha gjort.

Samlet vurdering av forslaget til vedtak

Det er igangsatt en rekke tiltak for å avbøte konsekvensene av de høye strømprisene på husholdninger, næringsliv, frivilligheten og samfunnet for øvrig. Blant annet har vi lagt frem en betydelig strømstønsordning for husholdningene, vi har økt bostøtten, redusert elavgiften, og vi har lagt til rette for mer energieffektivisering og for mer fleksibelt strømforbruk, gjennom blant annet Enova, Husbanken og NVE. Overfor næringslivet har vi lagt frem en energitilskuddsordning og en lånegarantiordning for strømintensive foretak, for å hjelpe utsatte bedrifter både på kort og lengre sikt med å håndtere økte strømkostnader. Det viktigste tiltaket for næringslivet har vært å få på plass endringer i grunnrenteskatten for vannkraft, som gjør at kraftbransjen enklere kan tilby fastprisavtaler enn det som tidligere har vært praktisk mulig, slik at alle bedrifter som ønsker økt forutsigbarhet rundt sine strømkostnader skal ha en reell mulighet til å sikre seg dette. Vi har i prosessen med tiltak for næringslivet samarbeidet godt med partene i arbeidslivet.

Det er høy aktivitet i norsk økonomi. Sysselsettingen har det siste året steget kraftig. Arbeidsledigheten er på et vesentlig lavere nivå enn før pandemien, og vi må tilbake til 2008 for å finne lavere nivåer. Vi opplever en prisvekst som ikke har vært høyere siden 1980-tallet. Gjennom 2022 har en betydelig andel av næringslivet vært begrenset av kapasitetsproblemer og slitt med å få tak i kvalifisert arbeidskraft, og mange bedrifter opplever fortsatt arbeidsmarkedet som stramt. Sammenlignet med tiden før pandemien er antallet konkurser relativt lavt, og sett bort fra 2020 og 2021 må vi ifølge tall fra SSB tilbake til 2008 for å finne et lavere antall konkurser enn i 2022. I denne situasjonen har regjeringen lagt vekt på en ansvarlig økonomisk politikk som gir trygghet både for folk og næringsliv.

Arbeidet med strømtiltak for næringslivet har vært en krevende balansegang, der vi på den ene siden har søkt å unngå å skape ytterligere press på ressursene i økonomien, samtidig som vi har ønsket å gi særlig rammede bedrifter hjelp til å omstille seg og håndtere situasjonen.

I dette bildet var energitilskuddsordningen en midlertidig ordning som skulle hjelpe strømintensive foretak i en overgangsperiode, frem til regelverket for de nye standard fastprisavtalene trådte i kraft. Som forslagsstillerne selv viser til, er det først og fremst slike og andre sikringsavtaler som er løsningen på sikt for bedrifter som ønsker økt forutsigbarhet rundt sine strømkostnader.

Det første tilbudet av standard fastprisavtaler under det nye kontraktsunntaket ble lagt frem 7. desember 2022. Siden har ytterligere kraftprodusenter og strømselskaper kommet til i markedet. Prisene på fastprisavtalene har falt betraktelig siden det første tilbudet, på tvers av de tre avtalevarighetene 3, 5 og 7 år. Det er nå mulig for bedrifter i Sør-Norge å tegne 3-årskontrakter med kontraktspris ned mot 85 øre per kilowatttime.

Prisutviklingen så langt sett i sammenheng med antallet aktører som deltar i konkurransen, tilsier at det er for tidlig å evaluere eller trekke konklusjoner om fastprismarkedet. Markedet må få tid til å «sette seg» og konkurransen komme skikkelig i gang. Dersom vi nå skulle ha videreført energitilskuddsordningen i tråd med representantforslaget, ville vi risikere å spenne ben under et marked som fortsatt er i en tidlig fase med positiv utvikling. Det er nærliggende at dette kunne ha ført til det motsatte av hva forslagsstillerne ønsker for fastprismarkedet – større konkurranse, lavere priser og mer fleksible avtaler – og undergravd det arbeidet som gjøres i kraftbransjen med å tilby fleksible avtaler som passer ulike kunders behov bedre.

Jeg har stor forståelse for at situasjonen oppleves som krevende i deler av næringslivet. Alle norske bedrifter som skaper verdier, arbeidsplasser og bidrar til vår felles velferd er viktige, og blant våre fremste oppgaver er å sørge for at folk har en jobb å gå til. For å gjøre kloke valg må vi følge situasjonen i næringslivet og økonomien tett, og ikke kun vurdere enkeltordninger isolert. Og gitt situasjonen i økonomien og utviklingen i fastprismarkedet er det ikke aktuelt for regjeringen å vurdere en videreføring av energitilskuddsordningen nå.

Med vennlig hilsen

Jan Christian Vestre